

Donald Charles MacKenzie werd op 3 september 1914 geboren in Springhill, Nova Scotia..

Hij was de zoon van Charles Tupper en Lydia Claire MacKenzie.

Springhill was bekend wegens de winning van steenkool. Vanaf 1874 werd hier al op commerciële wijze mijnbouw bedreven. Volgens verslaglegging zou hier de diepste kolenschacht (1.220 meter) van Canada zijn geweest.

Toen Donald C. MacKenzie zich aanmeldde op 2 september 1939 gaf hij op dat hij in de mijnbouw werkte.

Daarvoor had hij al vrijwillig dienstgedaan, van midden juli 1936 tot eind augustus 1939, bij de North Nova Scotia Highlanders (MG), een machinegeweer eenheid.

Toelichting:

(Op 1 december 1936, als gevolg van de reorganisatie van de Canadese militie, werden de Cumberland Highlanders samengevoegd met het Colchester en Hants Regiment en de C-compagnie van het 6^e Machinegeweerbataljon, CMGC.

De naam voor de nieuwe eenheid: North Nova Scotia Highlanders (MG).

Donald was in 19 juni 1936 getrouwd met Mary Ann McSavaney en had, bij de aanmelding, een zoontje (Charles) van 6 maanden oud.

Bij de North Nova Scotia's was hij al opgeklommen tot L/Sergeant. (Korporaal met tijdelijke sergeants functie)

Als zodanig werd hij ook in de sterkte opgenomen (TOS) bij het districtsdepot van Halifax, Nova Scotia op 6 augustus 1940.

In januari 1941 werd Donald, op eigen verzoek teruggezet tot "soldaat" en ging over naar de 6^e Field Company van de Royal Canadian Engineers (RCE) in Debert. Deze eenheid was daar in 1940 begonnen met de opbouw van de infrastructuur voor wat later bekend zou worden als "Camp Debert".

Hij zou in Debert blijven tot half juni 1941.

Tussentijds haalde hij rijbewijzen, kwalificeerde zich als "pioneer", "miner" en "fitter".

Kortom: hij werd een allround Engineer. Tussendoor genoot hij een paar keer verlof.

Donald ging op 18 juni 1941 in Halifax aan boord van de "Britania" voor de overtocht naar het Verenigd Koninkrijk.

Inmiddels weer Lance/Corporal, bleef hij ingedeeld bij de 6^e Field Company van de RCE. Hij volgde diverse trainingen en genoot een paar keer kort verlof.

Eind juli 1942 volgde hij enkele weken een NCO-cursus. (NCO= Non-Commissioned Officer) Het beste te vertalen met een "onderofficiers cursus".

Donald kreeg cursus na cursus. November/december 1942 kreeg hij training in "gecombineerde operaties". Geniewerk in samenhang met infanterie optredens, een soort voorbereiding op de echte inzet aan het front.

Voor Donald begon 1943 met verdere trainingen, verhogingen van zijn soldij en op 6 april werd hij officieel korporaal. Daarna volgde een voordracht tot waarnemend sergeant. Iets was in juli 1943 op zijn eigen verzoek werd teruggedraaid. De Canadian Volunteer service Medal met gesp ontving hij in september 1943

Hij diende bij deze eenheid in Engeland tot februari 1944.

Hij kreeg toen een aanbeveling voor Sandhurst, de bekende militaire academie.

Hij was een van de eerste Canadese officieren die door Britse officieren werd opgeleid. Hij studeerde af op 21 september 1944.

Op 18 oktober 1944 kwam Luitenant Donald Charles MacKenzie aan in België.

Hij werd in de sterkte opgenomen van de Support Company van de Royal Winnipeg Rifles. (RWR)

Ongetwijfeld nam Donald deel aan alle gevechten waarbij de RWR's werden ingezet. Onder andere het vrijmaken van de Scheldemonding. De winter van 1944/1945 bracht hij, volgens de rapporten door in het rivierengebied aan de Waal.

Begin februari 1945 begonnen de acties, bekend als het "Rijnlandoffensief".

Met name worden genoemd: het bosgebied Moyland (D), de Rijn-oversteek en Hoog-Elten.

Terug over de Duits-Nederlandse grens waren Donald en de RWR's weer in actie.

De naam "Deventer" wordt genoemd als "Battle Honour".

Op 6 april 1945 bereikten de Royal Regina Rifles de Oexerhof, zuidoost van Deventer. Ze troffen de graven aan van tien verzetsmensen die luttele uren voor de aankomst van de Canadezen daar geliquideerd waren.

Op 7 april 1945 moest de oversteek van de Schipbeek gerealiseerd worden.

De pioniers-sectie van Luitenant Donald Charles MacKenzie zou de oversteek mogelijk moeten maken.

Onder zwaar Duitse machinegeweervuur lukte het MacKenzie om planken over de beek te leggen. Hij maakte gebruik van de stenen poeren van de stuw. Het bovendeele daarvan was verdwenen. Zo kon een compagnie redelijk eenvoudig oversteken.

Bij deze actie raakte MacKenzie gewond door scherven van Duitse handgranaten.

Voor zijn inzet bij de Schipbeek werd hij voorgedragen voor een Military Cross.

Dat werd hem toegekend in augustus 1945, helaas postuum.

De inzet die fataal zou worden voor Donald Charles MacKenzie startte op zondag, 22 april 1945: de aanval op Appingedam.

Het regiment kreeg opdracht Appingedam aan te vallen. Aan de rand van de stad werd hevig gevochten.

NAME	MAC KENZIE, DONALD CHARLES ^{MC}		
RANK	Cpt Lt		
ACTIVE UNIT	C.I.C.		
RESERVE UNIT			
Appt. R.O. No.	5062	Date	22 SEP. 44
		Effective date of Appt.	21 SEP. 44
CANADA GAZETTE			
TRANSFERS, PROMOTIONS and REVERSIONS			
EMBARKED CANADA - SAILING LIST No. 682 18-6-41			
Awarded	M.C.	R.O. 5953	11 Aug. 45
Killed in action, 22 Apr 45, The Royal Wpg. Rifles, Western European Theatre of War. Battle # 8705A 3 May 45			

De Support Compagnie, onder bevel van Donald, werd naar voren gecommandeerd om mijnen te ruimen.

Twee mannen van zijn eenheid raakten gewond door machinegeweeervuur toen ze probeerden een brug over te steken.

Luitenant MacKenzie zelf ging naar voren om hen te evacueren, ondanks zwaar vijandelijk vuur.

Hij wist beide mannen in veiligheid te brengen. Zelf werd hij, vlak daarna, door een sluipschutter neergeschoten.

Gewond werd hij een woning binnengebracht.

Toen dat pand door vijandelijke artilleriegranaten werd geraakt, bleek dat Luitenant Donald Charles MacKenzie door de scherven dodelijk was getroffen.

Hij werd tijdelijk begraven in Loppersum.

Een definitieve rustplaats kreeg hij op de CWGC Canadese Begraafplaats in Holten.
Grafreferentie: 3-F-12.

Toegekend werden hem:

het Military Cross; 1939-1945 Star; France-Germany Star; Defence Medal, War Medal 1939-1945 en de Canadian Volunteer Service Medal met gesp.

